

CLAUS DE LA INDEPENDÈNCIA

Eleccions 27S al Parlament

01. PENSIONS I PRESTACIONS

La Seguretat Social, una clau que preocupa

El sistema de pensions contributives actual a Espanya es finança amb les cotitzacions socials dels treballadors en actiu. Amb aquesta premissa, els partits que defensen la independència defensen que, a la pràctica, les pensions dels catalans dins d'un Estat propi estan garantides. Fins i tot van més enllà i consideren que amb uns comptes públics en els quals s'anul·lés el dèficit fiscal de Catalunya que suporta en aquests moments, la millora de les arques catalanes fins i tot permetria millorar les prestacions. Des de l'altre costat de l'arc polític, els qui defensen la unitat d'Espanya asseguren que les pensions seria un dels aspectes que faria Catalunya inviable econòmicament. El cert és que en l'actualitat, en un moment en què la crisi econòmica no es pot donar per tancada i amb unes taxes d'ocupació encara molt lluny dels anys anteriors a la recessió, les cotitzacions socials són insuficients per abonar les pensions contributives.

En aquest punt entra en acció l'anomenada "guardiola de les pensions". Es tracta d'un import econòmic que es va reunir en moments de "vaques grasses" per avalar la viabilitat del sistema públic. Per exemple, el mes de juliol, el ministeri va recórrer a 3.570 milions d'aquesta bossa i en tres anys han sortit d'aquest mecanisme uns 43.000 milions d'euros, un 38% del total. En l'actualitat, el seu import disponible es limita a 39.520.

El repartiment dels diners de la "guardiola de les pensions" es convertiria, en el procés de la creació d'un Estat català, en un motiu de negociació, igual que el deute públic, per exemple. Com en totes les negociacions, podrien existir diferents índexs en els quals recolzar-se per dirimir quant li hauria de tocar a Catalunya: el pes de Catalunya a les aportacions a la Seguretat Social o el cost de les pensions en el nou Estat en podrien ser dos.

El que sí que està clar, com re-

sa el *Llibre Blanc de la Transició Nacional de Catalunya*, ha "de disposar des del primer moment de la seua creació d'un sistema de Seguretat Social capaç de realitzar, d'acord amb els estàndards internacionals i europeus, les funcions pròpies d'aquesta institució bàsica de l'estat del benestar". S'hauria d'encarregar de la recaptació, pagament de pensions, disseny sostenible del sistema i gestió financera i dels fons de reserva i

Les pensions s'han convertit en un dels motius de polèmica sobre la seua viabilitat o no en una Catalunya independent. Mentre que els sobiranistes defensen que fins i tot podrien ser millors en un Estat nou amb més capacitat econòmica, els partits que defensen la permanència a Espanya diuen que no es podrien pagar.

Garantides i millors des del primer dia de la independència

Considera que pensions i prestacions estaran garantides des del primer dia, ja que, recorda, es paguen amb les contribucions que fan els ocupats. Segons indica, a Catalunya, a diferència d'Espanya, hi ha més gent que treballa i amb salaris més elevats, la qual cosa, diu, es tradueix en millors pensions.

Demana "sentit comú i rigor" en qüestions tan sensibles

Assegura que no s'ha fet un debat seriós sobre això i que les candidatures independentistes no han sabut garantir l'estabilitat i la perdurabilitat del sistema de pensions i prestacions d'atur. Així, adverteix que "no podem jugar amb qüestions tan sensibles", per la qual cosa demana "sentit comú".

Hi ha dèficit estructural, es paguen gràcies a la resta d'Espanya

Catalunya pateix un dèficit estructural en el sistema de pensions, un dèficit que podrà pagar gràcies a les cotitzacions dels treballadors de tot Espanya. Una Catalunya independent sols podria pagar el 64% de les pensions. Quant a les prestacions de l'atur, tampoc no podria assumir-les.

En 5 anys s'ha desmantellat l'estat del benestar

La fugida cap endavant de la independència vol amagar que en 5 anys s'ha desmantellat l'estat del benestar: reduït serveis en àrees bàsiques de salut, dependència, residències per a la gent gran i entitats d'assistència social. El PSC només vol resoldre els problemes, no crear-ne més.

Sense el reconeixement de l'Estat, el pagament no estarà garantit

Remarca que el pagament de pensions i prestacions no estarà garantit i serà molt difícil que es produeixi des del primer dia del mes fins que l'Estat no assumeixi la independència de Catalunya, en cas de produir-se, i a més faci efectiu el traspass de les competències amb seguretat legal.

Les contribucions són inferiors a la despesa, no es podran pagar

Amb les xifres de la Tresoreria de la Seguretat Social, en el primer semestre del 2015 les contribucions dels treballadors catalans van ser inferiors a la despesa en pensions, la qual cosa significa que no podrien costejar-se. La situació s'agreuja al quedar fora de la UE i no poder demanar diners als mercats.

La independència com a única garantia de pensions "dignes"

Defensa que la independència de Catalunya és l'única manera de garantir i aconseguir que les pensions i les prestacions d'atur no siguin "miserables". Afegeix també que donada la situació d'emergència social actual, el dret a pensions i prestacions dignes ha d'estar garantit per llei.

Gairebé 96.000 lleidatans per a 75 milions d'euros mensuals

La despesa en pensions continua creixent i ja suposa gairebé 75 milions d'euros al mes a la província de Lleida, un 33% més que des d'inicis de l'any 2008. Així es desprèn de les dades de la Seguretat Social, que situa en 772 euros la pensió mitjana de la província, xifra que

s'eleva a 873 euros en el cas de les jubilacions. Lleida ha passat de comptar amb 91.392 pensions a inicis de l'any 2008 a les 96.922 comptabilitzades a l'agost. La quantia mitjana se situava en 614,55 euros a l'inici del període analitzat, arribant als 772,20 euros avui.

CLAUS

Cotitzacions

■ A l'hora de confeccionar el *Llibre Blanc de la Transició Nacional de Catalunya*, els autors han analitzat el període 1995-2010, en el qual només s'inclouen els dos primers anys de la gran crisi i la recessió. En aquell període, Catalunya va tenir superàvit al balanç d'ingressos i despeses de la Seguretat Social, mentre que a l'Estat sols es va assolir entre el 2003 i el 2007, els anys del "boom immobiliari amb majúscules". Catalunya ha tingut dèficits el 1995-1996 i 2009-2010 en el període analitzat.

Binomi ingressos-despeses

■ El *Llibre* es planteja com cobrir un possible dèficit arribada la independència. En cas que sigui pactada, arribaria a Catalunya part de la "guardiola de les pensions". De no ser així, el cobriria amb ingressos fiscals.